

A koreai néphadsereg felszabadította Szöült

Junius 28-án délelőtt 11 óra 30 perckor a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadserege teljesen felszabadította a köztársaság fővárosát, Szöült. A néphadsereg csapatai és a védelmi egységek folytatják az ország déli része felé menekülő ellenség üldözését és szétzúzását. Szöül felszabadításával kapcsolatban Kim-ir-Szen, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának elnöke a rádióon keresztül üdvözölte a néphadsereg katonáit és tisztjeit ez újabb ragyogó siker alkalmából. Kim-ir-Szen ugyanekkor üdvözölte a Li-Szin-Man reakció elnyomása alól felszabadult Szöül lakóit. Felhívta a főváros lakosait, minél gyorsabban építsék újjá a

fővárost és állítsák helyre a rendet. Közölte, hogy a kormány a szöuli városi népi bizottság elnökévé ideiglenesen Li-Szin-Epet, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság igazságügyminiszterévé nevezte ki.

Dél-Korea felszabadított körzeteinek lakossága nagy örömmel fogadja a néphadsereg előrenyomuló egységeit. A felszabadított városokban és községekben tömeggyűléseket tartanak, ezeken a lakosság forró hálóját fejezi ki a nép és a néphadsereg vezetőinek. Valamennyi felszabadított körzetben felszámolják a helyi bábhatóságokat és visszaállítják az ideiglenes népi bizottságokat.

amely felszólítja az ENSZ tagjait, hogy a dél-koreai hatalmi szervek javára ne kell avatkoznia a koreai ügyekbe.

A szovjet kormány megállapítja, hogy ezt a határozatot hat szavazattal hozták. A hetedik Csang-Tin-Fu, a Kuomintang küldöttjéé volt, akinek nincsen törvényes joga Kínát képviselni. Az ENSZ alapokmánya szerint azonban a Biztonsági Tanács határozatainak meghozatalához hét szavazatra van szükség, beleértve a tanács öt állandó tagját, nevezetesen az USA-t, Angliát, Franciaországot, a Szovjetuniót és Kínát. Ismeretes az is, hogy az említett határozat hozatalánál a Biztonsági Tanács két állandó tagja — a Szovjetunió és Kína — nem volt jelen. Az ENSZ alapokmánya szerint viszont a Biztonsági Tanács fontos kérdésekben csupán mind az öt állandó tagjának — nevezetesen az USA-nak, Angliának, Franciaországnak, a Szovjetunióknak és Kínának — egyhangú határozatával hozhat döntést.

Az elmondottakból teljesen nyilvánvaló, hogy a Biztonsági Tanácsnak a koreai kérdésben említett határozata nem törvényerejű.

Trygve Lie közlése a Szovjetunió külügyminisztériumához

Trygve Lie, az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtájtára a következő közlést juttatta el a Szovjetunió külügyminisztériumához:

„Közlöm a Biztonsági Tanácsnak 1950 június 27-iki 474. ülésén hozott következő határozata szövegét:

Miután a Biztonsági Tanács úgy döntött, hogy a Koreai Köztársaságot Észak-Koreából ért fegyveres támadás a béke megsértése, felhívást bocsátott ki a hadműveletek haladéktalan beszüntetésére, felszólította Észak-Korea hatóságait, hogy haladéktalanul vonják vissza fegyveres erőiket a 38. szélességi körre. Az Egyesült Nemzetek Koreára vonatkozó jelentéséből a Biztonsági Tanács megállapította, hogy az északkoreai hatóságok nem szüntették be a hadműveleteket, fegyveres erőiket nem vonták vissza a 38. szélességi körre és megállapította, hogy sürgős katonai intézkedések szükségesek a nemzetközi béke és biztonság helyreállításához. A Biztonsági Tanács figyelembe vette a Koreai Köztársaságnak az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez intézett a béke és biztonság érdekében szükséges haladéktalan intézkedéseket kívánó felhívását; ajánlja, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének tagjai olyan segítséget nyújtsanak a Koreai Köztársaságnak, amilyen szükséges lehet a fegyveres támadás elhárítására valamint a nemzetközi béke

és biztonság helyreállítására ebben a körzetben.“

A szovjet kormány válassza Trygve Lie közlésére

„Trygve Lie úrnak, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtájtárának, New-York.

A szovjet kormány megkapta Öntől a Biztonsági Tanács június 27-i határozatának szövegét,

Változások a nemzetközi táviróforgalomban

A közlekedés és postaiügyi minisztérium közli, hogy július 1-étől a nemzetközi táviróforgalomban több változás lép érvénybe. A fontosabb tudnivalók ezzel kapcsolatban a következők:

1. Az Európán kívüli viszonylatokban megszűnik a féldíjas LC-távirat.
2. A levéltáviratok díja mind az európai, mind az Európán kívüli viszonylatokban a teljes díj fele.
3. A közönséges táviratoknál legalább öt szó, a hírlaptáviratoknál legalább tíz szó, a levéltáviratoknál pedig legalább 22 szó díját meg kell fizetni.
4. Julius elsejétől mind a beérkező, mind a kimenő nemzetközi forgalomban a táviratok szerkesztésére a titkos nyelv is használható, azonban a távirat bevezető részében a táviratlap „Hivatalos megjegyzés” rovatá-

ban a használt kódex nevét fel kell tüntetni. Magát a használt kódexet pedig a feladónak, illetőleg az érkező táviratokra vonatkozólag a címzettnek a Budapesti Főpostahivatalnál (Budapest V. ker. Petőfi S. u. 15.) előzőleg letétbe kell helyezni. A titkos nyelven szerkesztett táviratok díja ugyanaz, mint a közönséges táviratok díja.

5. Az Európán kívüli viszonylatok nagy részében távirászi díj alacsonyabb lesz július elsejétől, mint az eddigi díjak.

6. A változásokkal kapcsolatban újból kiadják július elsejei hatállyal a táviró díjszabást, amelyben az eddigitől eltérően a külföldi díjakat is forintban tüntetik fel, tehát további átszámításra nincs szükség. A táviró díjszabást magánfelek is megvásárolhatják a budapesti főpostahivatalnál.

Ismét Queuille-t bizták meg a francia kormány megalakításával

Vincent Auriol köztársasági elnök, miután Bidault volt miniszterelnök visszaadta az új kormány megalakítására szóló megbízást — ismét Queuille-t, a Bi-

dault-kormány volt belügyminiszterét biztá meg az új kormány megalakításával, aki a megbízást elfogadta.

Finnország ratifikálta a szovjet-finn áruszállítási egyezményt

A Finn Köztársaság elnöke jóváhagyta az 1951—1955 évre kötött szovjet-finn áruszállítási egyezmény ratifikációjáról szóló törvényjavaslatot, amelyet a finn parlament már elfogadott. Ily módon az említett törvénytervezet törvénnyé vált.

Az amerikaiakat alaposan le kell hordani felfuvalkodott, ostoba és szemtelen fecsegésükért

— írja a londoni Daily Mirror

Egyre fokozódik az angol közvélemény amerikaellenes hangulata. Ennek a hangulatnak jellemző kifejezése a londoni „Daily Mirror” éles támadása Amerika ellen.

Az Egyesült Államoknak — írja a lap — fejükbe szálít a hatalom és a „dicsőség”. Az amerikai politikusok úgy hársogják parancsai-

kat Angliának, mintha valami dandassal hatalmas hatalommal beszélnének. „Be kell olvasnunk Európába, vagy nem kaptok Marshall-segélyt” — kiáltják. Ez zsarolásnak hangzik, de valójában egy felfuvalkodott nép ostoba és szemtelen fecsegése. Ezt a népet le kell inteni és alaposan le kell hordani.

Megkezdődött az albán nemzetgyűlés első ülése

Szerdán este Tiranában megnyílt az Albán Népköztársaság új nemzetgyűlésének első ülése. Omer Nisani beszédében hangsúlyozta az albán nép elszánt

békeakarátát. Rámutatott, hogy Albánia nincs egyedül, mert mellette állnak a nagy Szovjetunió és a testvéri népi demokráciák.

ELTEMETTÉK JÓZSEF JOLÁNT

Nagy részvét mellett kísérték a kerepesi-fennsík utolsó útjára József Jolán írót és újságíró-t, József Attila, a nagy magyar költő nővérét.

A gyászünnepeken megjelent Orbán László, az MDP képviselője, Bóka László kultuszminisztériumi államtitkár, Domokos János a népművelési minisztérium irodalmi főosztályának vezetője, Simonidesz Lajos vezérőrnagy, evangélikus tábori püspök, Devecseri Gábor, az Irószövetség titkára, Veres Péter Kossuth-díjas író és még sokan mások.

Elsőnek az MDP nevében Orbán

László vett búcsút József Jolántól. Domokos János, a népművelési minisztérium és Révai József, a népművelési miniszter nevében szólott, Bóka László, kultuszminisztériumi államtitkár a magyar Újságírók Szövetsége nevében Földes Mihály mondta búcsúbeszédét.

A búcsúbeszéd elhangzása után a koporsót leeresztették a sírba, amelyet elborítottak a koszorúk, közülük az MDP hatalmas piros rózsá koszorúja. A gyászoló közönség az Internacionálé éneklésével vett búcsút József Jolántól.

A HAJNALI HARMAT ORSZÁGÁBAN

Utijegyzetek Koreából

vezetékek és az antenna egbe nyúló pókhálója.

A faluban vendégszerető és sugárzó arcú gazdák fogadnak bennünket, legöregebb lakója Li-Csun-En, az egykor legszegegyebb falusi lakos, O-Tha-En és a Parasztszövetség helyi szervezetének elnöke, Pak-Phe-Mo.

Soká sétáltunk az új házak mellett, amelyeket törpe meggyfák vesznek körül, benézünk az istállóba, amelyekben tehének állnak és őrszók feküsznek.

O-Tha-En megmutatta nekünk baromfiódját.

— Négy évvel ezelőtt itt épít a családom — mondta egyszerűen. — Az én atyám atyjának, az én atyámnak és nekem sohasem volt földünk, mint ahogy egynek sem volt a falubeliek közül. A rizst Szon-Cszse-Szu földbirtokos földjén vetettük. Minden begyűjtött szák rizsnek több mint felét át kellett bér fejében adnom Szon-Cszse-Szunak, egynegyedét pedig a szántóföld öntözésére használt vízért. Azután jött az állami adóbehajtó és az is elvitte a szák majdnem negyedét, különféle adók címen. Nos, minden egyes szák fenekén maradt számunkra néhány maréknyi rizs. Most azonban Szon-Cszse-Szu földje

az én földem és falubeli társaim földje lett. Egyenlően birtokoljuk és szántóföldem egész termése az enyém. Az államnak mindössze minden szák tartalmának negyed részét adom. Hitelt kaptam az Állami Parasztszövetségben és házat építtettem magamnak. Vettem bútorokat és ruhát, varrógépet és rádiót, a bankkal pedig már le is számoltam. Gazda lettem, mint faluban valamennyien, hofolt nem is olyan régen nincstelen voltam.

Li-Csun-En megáll egy szép nagy ház előtt, leveszi fejéről fekete sapkáját, amelyet Koreában csak azok viselnek, akik már hatvanszor látták, hogy a nyarat a téli követi és felszólított bennünket, hogy menjünk be. Koreai szokás szerint levette cipőnkét, beléptünk a paraszti új házába. A padlóra kiterített gyékényre alacsony lábakon álló kis lakkozott asztalt állítanak fel. rajta az egyszerű falusi étel. Li-Csun-En a polcra levesz egy egyszerű fehér csészét két díszítéssel, az asztal közepére állítja és ünnepélyesen így szól:

— Ebből a csészéből Kim-ir-Szen evett velem rizst. Sok falut bejárt, hogy megnézze, miként élnek a parasztszók az új törvények hatálya alatt és

meggyőződött arról, hogy csészék most mindig tele vannak rizsszel.

Li-Csun-En megigérte Kim-ir-Szen-nek, hogy csak jöminőségű rizst termel és csak úgyet ad az államnak. Kötelezettségét derekasan teljesíti.

Három temetőjén (egy temető körülbelül egy hektár) kétszer annyit arat, mint más parasztszók. Tenyerébe önti a tavalyi termésű szemeket. A nagy, majdnem átlátszó szemek üvegyöngyre emlékeztetnek.

— Az öregek régen azt mondták: „Minden rizsszemben egy emberi véresepp van.” Ez most nincs így. Most ilyen magvak termesztésére tanítom a fiatalokat és mind-egyikben becsületünk egy-egy cseppje van — mondja Li-Csun-En és gondosan visszavetítte a magvakat a kis zsákba.

Este elmentünk a propaganda-szobába — egy új, tágas háza, amelyet a parasztszók közösen építettek. Itt gyűltek össze minden este a Parasztszövetség tagjai, az asszonyok és az ifjúság demokratikus szövetségének tagjai. Itt szín-darabokat játszanak és hang-versenyeket adnak e helyi műkedvelők, sakkversenyeket ren-

deznek, nyitva áll a kis könyvtár.

Ma azért gyűltek össze a parasztszók, hogy meghallgassák Pak-Phe-Mot, aki résztvett a hatalmas állami öntözőcsatorna építésében a Csen-Csen-Gang-folyó völgyében. Beszél a készülő víztározóról, amely csészeszeméjű kattan a hegyek között, mintegy 1600 millió köbméter befogadóképességgel, beszélt az emberekről, akik ezt az építkezést népi ügyvé tették és egész családjukat kivonulnak oda, hogy minél gyorsabban elkészítsék a majdnem 100 kilométer hosszú csatornát és vízet adjanak 30.000 hektárnyi rizsföldnek. Amikor Pak-Phe-Mo elhalgalt, az öreg Li-Csun-En nagy nyomatékkal így szólt:

— Egy csepp víz megannyi aranyzemet ér. Éveim nem engedik meg, hogy segítsék a vizet a rizsföldre vezetni. De van egy unokám. Az fiatal és erős!...

Pak-Phe-Mo vezetett bennünket. Lelkesedéssel beszélt a parasztszók új teréről:

— Arra gondolunk, hogy veszünk két cséplőgépet, közösen fogunk velük dolgozni, építünk egy nagy zöldsgárolót. Tavasszal fejtellenül megnyitjuk a bölcsődét.

Már messze magunk mögött hagytuk Zöldhegyet és még mindig jól látjuk a villanylámpák fényét az új falu házaiban. Ez a falu csak egyik a sok hasonló közül a demokratikus Koreában.

Vaszilij Kornyilov és Irina Volk, az Agonyok című szovjet folyóirat munkatársai meglátogatták az Északkoreai Népi Demokratikus Köztársaságot. Utjukról „A hajnali harmat országában” című cikksorozatukban számoltak be. Alább az utinapló második részletét közöljük.

II. „Zöldhegy” falu

Csinampóba — Észak-Korea legnagyobb városába, amely a Sárga-tenger partján fekszik, aszfaltozott út vezet Föngjangból. Az út mindkét oldalán csendes tavak kékjelek, amelyeket zöld élőserényű tuskú vesznek körül. Valahol messze Bjeloruszsiában, vagy Moszkva környékén ilyenek az elárasztott mezők a tavaszi árvíz idején. Ezek a rizsföldek. Itt teremnek Kelet kenyérének fehér, ragyogó magvai.

A várostól nem messze örökzölddel borított hegy lábánál fekszik Csen-Szan-Ri, kis koreai falucska, ami lefordítva annyit jelent: „Zöldhegy” falu. Tiszta utcák kavarognak a domb körül, hol felemelkednek, hol lebecsülködnek. Az új házakkal cserepedele helyi helyként csillog a napfényben. A telők széle furcsán felkunkorodik, mint egy hatalmas kalap pereme. E régi típusú telők háttérben különösen élénken emelkednek ki az utcák hosszában húzódó villany-